

GN.6820.63.2018

DECYZJA

Na podstawie 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), w wyniku wznowionego na wniosek Waldemara Andrzeja Brzozowskiego, postępowania zakończonego decyzją ostateczną z dnia 09-08-2018 r. nr GBN.6820.63.2018 w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości gruntowej położonej w obrębie Aleksandrowo gm. Lelis, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 133 o pow. 1,05 ha.

Starosta Ostrołęcki

odmawia uchylecia wyżej wymienionej decyzji.

Uzasadnienie

Na wniosek z dnia 24-04-2019 r. Waldemara Andrzeja Brzozowskiego (data wpływu do Urzędu 24-04-2019 r.), Starosta Ostrołęcki postanowieniem z dnia 24-05-2019 r. wznowił postępowanie administracyjne zakończone ostateczną decyzją z dnia 09-08-2018 r. o uznaniu za mienie gromadzkie działki nr 133 o pow. 1,05 ha położonej we wsi Aleksandrowo gm. Lelis.

Wznowienie postępowania stanowi instytucję procesową stwarzającą możliwość ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną jeżeli postępowanie, w którym zapadła ta decyzja, zostało dotknięte kwalifikowaną wadliwością, wymienioną w zamkniętym katalogu zawartym w art. 145 § 1, art. 145a § 1 oraz art. 145b § 1 kpa, który obejmuje następujące stany faktyczne:

1. dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
2. decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
3. decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;
4. strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
5. wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję;
6. decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
7. zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);
8. decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione;
9. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, aktu normatywnego, na podstawie którego została wydana decyzja (art. 145a § 1 kpa);
10. zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2156), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną (art. 145b § 1 kpa).

Zgodnie z art. 149 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia (§ 1), które stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyny wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (§ 2).

Zgodnie z art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150 kpa, po przeprowadzeniu postępowania wydaje decyzję, w której odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145b albo uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

W przedmiotowej sprawie Starosta Ostrołęcki jako przyczynę wznowienia podał przesłankę – wyjście na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących w dniu wydania decyzji, nieznanymi organowi, który wydał decyzję (art. 145 § 1 pkt 5 kpa).

Waldemar Brzozowski w swoim wniosku twierdził, że działka nr 133 w Aleksandrowie jest jego własnością, a wcześniej stanowiła własność jego rodziców. Na wezwanie organu z dnia 07-05-2019 r. o przedstawienie dokumentów potwierdzających prawo własności do gruntu. W dniu 13-05-2019 r. do Starostwa Powiatowego w Ostrołęce wpłynęło pismo Waldemara Brzozowskiego, do którego dołączona została kserokopia umowy darowizny sporządzonej w dniu 05-02-2009 r.. Na mocy ww. umowy Teresa i Eugeniusz małż. Brzozowscy darowali Waldemarowi Brzozowskiemu działkę nr 133 położoną w Aleksandrowie.

Nowe okoliczności faktyczne i nowe dowody muszą zostać ujawnione po wydaniu decyzji ostatecznej. Okoliczności te i dowody muszą istnieć już wcześniej, tj. w chwili wydania decyzji ostatecznej, lecz dla organu ją wydającego są one nowymi tylko dlatego, że nie były mu wcześniej znane z niezależnych od tego organu przyczyn. Wreszcie okoliczności i dowody muszą mieć wpływ na status prawny strony, tj. zakres jej praw i obowiązków, a w konsekwencji na treść merytorycznego rozstrzygnięcia (wyrok NSA z 17-05-2000 r. I SA/Lu 9/00, Lex nr 51768).

Wniosek o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 kpa dotyczył dokumentu jakim jest umowa darowizny z dnia 05-02-2009 r. Umowa darowizny przedłożona przez Pana Waldemara Brzozowskiego sporządzona została przed wydaniem przez Starostę Ostrołęckiego decyzji o uznaniu za mienie gromadzkie działki nr 133 o pow. 1,05 ha położonej we wsi Aleksandrowo gm. Lelis i nie była znana Staroście Ostrołęckiemu w dniu wydania decyzji, wobec czego umowa nie została uwzględniona w treści wydanej decyzji wydanej przez organ.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów i złożonych wyjaśnień ustalono, co następuje:

Zgodnie z art. 151 § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 kpa wydaje decyzję, w której odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1 kpa.

W przedmiotowej sprawie wniosek o wznowienie postępowania został oparty na art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Zgodnie z tym przepisem w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję.

Przepis art. 145 § 1 pkt 5 kpa może mieć zastosowanie, gdy spełnione są łącznie trzy przesłanki. Po pierwsze, ujawnione okoliczności faktyczne lub dowody, istotne dla sprawy, są nowe. Drugą przesłanką jest istnienie „nowych okoliczności faktycznych”, „nowych dowodów” w dniu wydania decyzji ostatecznej. Trzecią przesłanką jest, że te „nowe okoliczności faktyczne”, „nowe dowody”, nie były znane organowi, który wydał decyzję. Aby dana okoliczność (dowód) mógł stanowić podstawę do wznowienia postępowania, musi on istnieć w dacie wydania decyzji ostatecznej.

Waldemar Brzozowski przedstawił umowę darowizny zawartą w dniu 05-02-2009 r., jako załącznik do wniosku o wznowienie postępowania, który wpłynął do Starostwa Powiatowego w Ostrołęce w dniu 13-04-2019 r. W tym przypadku nie został zachowany 1-miesięczny termin, o którym mowa w art. 148 § 1 kpa, zgodnie z którym „*podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał decyzję w I instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania*”, mimo to Starosta Ostrołęcki postanowieniem z dnia 24-05-2019 r. wznowił postępowanie zakończone ostateczną decyzją z dnia 09-08-2018 r. nr GBN.6820.63.2018 w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości gruntowej położonej w obrębie Aleksandrowo gm. Lelis, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 133 o pow. 1,05 ha.

W doktrynie prezentowany jest pogląd - *vide* Z.R. Kmiecik, *Uruchomienie nadzwyczajnego postępowania administracyjnego ze względów prawnych*, Samorząd Terytorialny z 2009 r., nr 7-8, s. 125 i n., oraz tegoż: *Wszczęcie ogólnego postępowania administracyjnego*, Warszawa 2014 r., s. 417 - iż termin miesięczny odnosi się wyłącznie do przypadków, gdy organ nie może dokonać wznowienia z urzędu. Przy czym można go odnaleźć również w niektórych orzeczeniach sądowych - *vide* np. wyrok NSA z dnia 11 kwietnia 2013 r., II OSK 2404/11, Lex nr 1337358, w którym wskazano iż „Regulacja przewidująca miesięczny termin dla złożenia przez stronę wniosku o wznowienie postępowania administracyjnego powinna odnosić się wyłącznie do tych przypadków, w których podstawą jej wniosku jest okoliczność, z powodu której organ nie może wznowić postępowania z urzędu - tylko w takich przypadkach niezachowanie przez stronę terminu może być samoistną przesłanką rezygnacji ze wznowienia postępowania. W pozostałych przypadkach, jeżeli żądanie strony jest uzasadnione istnieniem jednej z okoliczności wymienionych w art. 145 § 1 kpa, to bez względu na to, czy strona zachowała termin czy nie, organ będzie zmuszony wznowić postępowanie”, co więcej sąd zaznaczył, że „Organy nie powinny poprzestać na samej tylko konstatacji braku podstaw do wznowienia postępowania z uwagi na

przekroczenie przez skarżącego terminu określonego w art. 148 § 1 kpa, ale w oparciu o zebrany materiał powinny rozważyć, czy w takiej sytuacji nie byłoby zasadne wznowienie postępowania z urzędu oraz dać tym rozważaniom wyraz w uzasadnieniu decyzji”.

Z treści wniosku wynika, że wolą wnioskodawcy jest dążenie do uchylecia ostatecznej decyzji Starosty z dnia 09-08-2018 r. o uznaniu za mienie gromadzkie działki nr 133 o pow. 1,05 ha położonej we wsi Aleksandrowo gm. Lelis.

Art. 890 § 1 zdanie pierwsze kodeksu cywilnego stanowi, że oświadczenie darczyńcy powinno być złożone w formie aktu notarialnego.

Jeśli przedmiotem darowizny jest nieruchomości, to ważność umowy będzie uzależniona od złożenia oświadczenia woli przez obdarowanego w formie aktu notarialnego.

Wedle zdania drugiego art. 890 § 1 k.c., umowa darowizny zawarta bez zachowania formy aktu notarialnego staje się ważna, jeżeli przyrzeczone świadczenie zostało spełnione.

Darowizna własności i użytkowania wieczystego nieruchomości, oraz praw spółdzielczych **zawsze** musi mieć formę aktu notarialnego.

Przedmiotem umowy darowizny z dnia 05-02-2009 r. jest działka nr 133 położona w Aleksandrowie gm. Lelis, którą „*oddają we władanie wieczyste*” Teresa i Eugeniusz Brzozowscy (rodzice wnioskodawcy) synowi Waldemarowi Brzozowskiemu. Umowa sporządzona została odręcznie z podpisami darujących i obdarowanego. Dostarczony egzemplarz umowy jest kserokopią. Ponieważ mowa nie została potwierdzona notarialnie, nie stanowi ona dokumentu prawnego i nie może stanowić dokumentu potwierdzającego przekazanie prawa własności. Może ona jedynie świadczyć o nieformalnym władaniu nieruchomością.

Dołączona przez wnioskodawcę kopia aktu notarialnego Rep.A-609/2009 sporządzonego w dniu 05-02-2009 r., potwierdza, że Eugeniusz i Teresa małż. Brzozowscy darowali synowi Waldemarowi Andrzejowi Brzozowskiemu i jego żonie Hannie Brzozowskiej działkę nr 545/1 o pow. 0,57 ha położoną we wsi Obierwia gm. Lelis. Przedmiotem tej umowy nie była natomiast działka nr 133 położona w Aleksandrowie.

Dodatkowo wnioskodawca dołączył do wniosku kserokopię odcinka przekazu pocztowego z dnia 24-04-2019 r. na kwotę 50,00 zł dla Urzędu Gminy w Lelisi tytułem: „*opłata za działkę nr 133 w Aleksandrowie za lata 2018/2019*” oraz kopię pisma Urzędu Gminy Lelis z dnia 26-04-2019 r. z zapytaniem: „*(...) proszę o wyjaśnienie dokonanej wpłaty w kwocie 50,00 zł w terminie 3 dni od daty otrzymania pisma, ponieważ działka ta nie jest Pana własnością*”. Ponadto dołączył kopię przekazu pocztowego z dnia 29-04-2021 r. nadanego przez Urząd Gminy Lelis do Waldemara Brzozowskiego, tytułem: „*wzrost podatku za działkę nr 133 w Aleksandrowie*”. Powyższe jednoznacznie nie potwierdza prawa własności Waldemara Brzozowski do działki nr 133 w Aleksandrowie.

W związku z informacją, która wpłynęła do Urzędu w dniu 19-11-2019 r. od Waldemara Brzozowskiego o złożeniu przez niego wniosku do Sądu Rejonowego w Ostrołęce o zasiedzenie działki nr 133 w Aleksandrowie oraz potwierdzeniem tego faktu przez Sąd pismem z dnia 21-01-2020 r. sygn. I Ns-509/19, Starosta Ostrołęcki postanowieniem z dnia 04-02-2020 r. zawiesił postępowanie administracyjne do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez sąd powszechny.

Postanowieniem z dnia 16-03-2021 r. sygn. I Ns-509/19 Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalił wniosek Waldemara Andrzeja Brzozowskiego o zasiedzenie działki nr 133 w Aleksandrowie gm. Lelis, w związku z czym Starosta Ostrołęcki postanowieniem z dnia 14-06-2021 r. wznowił zawieszone postępowanie.

W protokole ustalenia stanu władania gruntami wsi Aleksandrowo sporządzonym w 1963 r. przy zakładaniu ewidencji gruntów, pod poz. 48 zapisano: **władający gruntem – ogół wsi** – działka nr 150 (nowy nr 133). W rejestrach ewidencji gruntów obrębu Aleksandrowo z lat 1965r., 1974r., 1983r., jako władającego działką nr 133 wpisano „**wspólnota wsi Aleksandrowo**”. Zapis w ewidencji gruntów: „władający – wspólnota wsi”, nie przesądza o istnieniu wspólnoty gruntowej. Świadczy jedynie o istnieniu gruntów o charakterze użyteczności publicznej, użytkowanych przez mieszkańców wsi Aleksandrowo.

W trakcie trwania zawieszenia postępowania w dniu 04-08-2020 r. wpłynęły do Starosty oświadczenia od siedmiu mieszkańców wsi Aleksandrowo w sprawie historii działki nr 133 i jej użytkowania. Potwierdzają oni, iż działka nr 133 to były tzw. „morgi sołeckie”, była użytkowana już w latach 50-tych i 60-tych XX w. przez osoby pełniące funkcję sołtysa. Sołtysi przekazywali użytkowanie tej działki swoim następcom a następnie mieszkańcom wsi Aleksandrowo gdzie każdy mógł uprawiać warzywa. Mieszkańców nie potwierdzają użytkowania działki nr 133 przez W.A. Brzozowskiego ani wcześniej przez jego rodziców.

Z oświadczeń mieszkańców wsi Aleksandrowo oraz zebranego materiału dowodowego w sprawie wynika, że działka 133 była użytkowana przez mieszkańców jako mienie wiejskie (gromadzkie), wydzielona na potrzeby dawnej gromady do wspólnego użytkowania przez mieszkańców wsi. W wyniku

scaleń przeprowadzanych w okresie międzywojennym na mocy przepisów ustawy z dnia 31-07-1923 r. o scalaniu gruntów (Dz.U. z 1923 r. Nr 92, poz. 718), wydzielano z mocy prawa grunty na cele miejscowej użyteczności publicznej (art. 7 lit. d), stąd tzw. „sołtysówki” lub „morgi sołeckie”.

Zgodnie z definicją mienia gromadzkiego zawartą w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29-11-1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. z 1962 r. Nr 64, poz. 303 ze zm.), zgodnie z którą przez mienie gromadzkie należy rozumieć nieruchomy majątek dawnych gromad, który do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25-09-1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi stanowił majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady i inne prawa majątkowe. Majątek ten stanowił własność grupową i przeznaczony był na cele publiczne. Użytkowanie jego mogło odbywać się wspólnie przez mieszkańców wsi. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że działka nr 133 będąca przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania nie stanowiła i nie stanowi własności prywatnej lecz mienie gromadzkie.

Waldemar Brzozowski jest właścicielem lub współwłaścicielem wraz z żoną kilku nieruchomości położonych w czterech obrębach gminy Lelis. Jednak Starosta Ostrołęcki na podstawie posiadanych dokumentów nie potwierdza prawa własności wnioskodawcy do działki nr 133 w Aleksandrowie gm. Lelis. Sam zainteresowany również takich dokumentów nie przedstawił.

W trakcie postępowania wyjaśniającego uzyskano informację, że ani Waldemar Brzozowski ani jego rodzice Teresa i Eugeniusz Brzozowscy nie figurowali i nie figurują w ewidencji gruntów i budynków jako właściciele działki nr 133 w Aleksandrowie. Nie był również wydany akt własności ziemi, w którym jako właściciel działki nr 133 w Aleksandrowie wpisany został Józef Kornacki, który w 1979 r. przekazał połowę gospodarstwa położonego w Obierwi na rzecz córki Teresy Brzozowskiej i Eugeniusza Brzozowskiego (rodziców wnioskodawcy).

W piśmie z dnia 25-09-2021 r. Waldemar Brzozowski pisze: „Dołączam zeznania świadka z rozprawy sądowej dotyczącej działki nr 133 w Aleksandrowie (...)” twierdząc, że nie były zgodne z prawdą. Okoliczność ta nie może być powodem wznowienia postępowania, a w dalszej kolejności uchylecia decyzji o uznaniu nieruchomości za mienie gromadzkie.

W tym przypadku nie zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania przewidzianego w art. 145 §1 pkt 1 K.p.a. Nie istnieją bowiem orzeczenia sądu lub innego organu potwierdzające fakt sfałszowania dowodu. Istnienia takich dokumentów nie potwierdził sam wnioskodawca. O prawdziwości zeznań świadka decydują inne organy.

Ponadto w powyższym piśmie Waldemar Brzozowski pisze o swojej obecności na zebraniu w sprawie gruntów gromadzkich we wsi Obierwia oraz Aleksandrowie. Rzeczywiście Starosta Ostrołęcki prowadził postępowanie z wniosku mieszkańców wsi Obierwia o uznanie za wspólnotę gruntową działek nr 709, 717/3, 717/4 położonych w Obierwi. Ostatecznie Starosta Ostrołęcki wydał decyzję znak: GBN.6821.8.18.2016 z dnia 14-06-2018 r. odmawiającą uznania za wspólnotę gruntową powyższych działek. Następnie decyzją z dnia 05-06-2019 r. nr GBN.6820.85.2018 Starosta Ostrołęcki uznał powyższe działki za mienie gromadzkie. Waldemar Brzozowski był obecny na rozprawie administracyjnej w dniu 11-10-2017 r. i była prowadzona w tej sprawie korespondencja. Pomyłka Urzędu, o której pisze wnioskodawca, dotyczyła wysłania korespondencji na błędny adres, tj. Obierwia 3a. Taki adres podał sam zainteresowany w piśmie, które wpłynęło 18-10-2017 r. Wieś Obierwia i Aleksandrowo stanowiły od wielu lat jeden obszar administracyjny, jednak od założenia ewidencji gruntów i budynków w latach 60-tych XX w.) stanowiły one oddzielne obręby ewidencyjne w jednostce Lelis.

Przedstawione dowody oraz argumentacja wnioskodawcy nie zasługują na uwzględnienie. Waldemar Andrzej Brzozowski nie wykazał, że zachodzą przesłanki do uchylecia decyzji Starosty Ostrołęckiego z dnia 09-08-2018 r. nr GBN.6820.63.2018 uznającej za mienie gromadzkie działkę nr 133 o pow. 1,05 ha położoną w miejscowości Aleksandrowo gm. Lelis. Ani Waldemar Brzozowski, ani jego rodzice nie byli właścicielami działki nr 133 w Aleksandrowie. Nie potwierdzili tego faktu mieszkańcy wsi Aleksandrowo w postępowaniu o uznanie działki za mienie gromadzkie oraz Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalając wniosek Waldemara Brzozowskiego o zasiedzenie działki nr 133 w Aleksandrowie.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Wojewody Mazowieckiego w Warszawie z siedzibą 00-950 Warszawa, Plac Bankowy 3/5 – za pośrednictwem Starosty Ostrołęckiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Z up. Starosty
mgr Halina Poźlarzewska
Dyrektor Wydziału Gospodarki
Nieruchomościami

Otrzymują:

1. Sołtys wsi Aleksandrowo
gm. Lelis
2. Wójt Gminy Lelis
3. Waldemar Andrzej Brzozowski
4. a/a

Zgodnie z art. 13 ust. 1 Ogólnego Rozporządzenia o Ochronie Danych (RODO) informujemy, że:

1. administratorem Państwa danych osobowych jest: Starostwo Powiatowe w Ostrołęce, adres: pl. Gen. J. Bema 5, 07-410 Ostrołęka;
2. administrator wyznaczył Inspektora Ochrony Danych, z którym mogą się Państwo kontaktować w sprawach przetwarzania Państwa danych osobowych za pośrednictwem poczty elektronicznej: kancelaria@powiatostrolecki.pl;
3. administrator będzie przetwarzał Państwa dane osobowe na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) RODO, tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, co wynika z ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;
4. dane osobowe mogą być udostępnione innym uprawnionym podmiotom, na podstawie przepisów prawa, a także na rzecz podmiotów, z którymi administrator zawarł umowę powierzenia przetwarzania danych w związku z realizacją usług na rzecz administratora (np. kancelarią prawną, dostawcą oprogramowania, zewnętrznym audytorem, zleceniobiorcą świadczącym usługę z zakresu ochrony danych osobowych);
5. administrator nie zamierza przekazywać Państwa danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej;
6. mają Państwo prawo uzyskać kopię swoich danych osobowych w siedzibie administratora.

Dodatkowo zgodnie z art. 13 ust. 2 RODO informujemy, że:

1. Państwa dane osobowe będą przechowywane przez okres wynikający z przepisów prawa, tj. z ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz z Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1999 r.;
2. przysługuje Państwu prawo dostępu do treści swoich danych, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania, a także prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego;
3. w przypadku realizacji zadań ustawowych podanie danych jest obligatoryjne, w pozostałych przypadkach podanie danych osobowych ma charakter dobrowolny. Konsekwencją niepodania danych będzie odmowa załatwienia sprawy przez administratora;
4. administrator nie podejmuje decyzji w sposób zautomatyzowany w oparciu o Państwa dane osobowe.

